№ 11. Warszawa, dnia 30 listopada 1921 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena numeru pojedyńczego 100 mk.; Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki ul. Bielańska 9.
Telefon Administracji: 243-35.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

I.

167.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w listopadzie r. b.

w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim.

FUNKCJONARJUSZE PAŃSTWOWI.

Dz. Ust. Nr. 93, poz. 686. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r., w przedmiocie wykonania ustawy emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r.

KOMUNIKACJA.

Dz. Ust. Nr. 88, poz. 655. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 listopada 1921 r., w sprawie podwyższenia taryfy osobowej i bagażowej nan linjach „Towarzystwa Akcyjnego Budowy i Eksploatacji dróg żelaznych podjazdowych w Królestwie Polskiem.

Dz. Ust. Nr. 89, poz. 656. Ustawa z dnia 7 października 1921 r., o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

Dz. Ust. Nr. 93, poz. 689. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 listopada 1921 r., w przedmiocie zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt,

Dz. Ust. Nr. 93, poz. 690. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 listopada 1921 r., w przedmiocie podwyższenia taryfy bagażowej na wąskotorowych kolejach państwowych i prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie dyrekcji kolei państwowych w Warszawie i Radomiu.

PRACA I OPIEKA SPOŁECZNA.

Dz. Ust. Nr. 92, poz. 681. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 listopada 1921 roku, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, w sprawie czasu pracy w zakładach handlowych w dni targowe i jarmarczne.

PRZEMYSŁ I HANDEL.

M. P. Nr. 252, poz. 311. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 października 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych, w sprawie zmiany §§ 2, 5 i 7 rozporządzenia z dnia 10-go września 1921 roku o utworzeniu komitetu węglowego.

SKARBOWOŚĆ.

Dz. Ust. Nr. 87, poz. 638. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 lipca 1921 r., celem wykonania ustawy z dnia 14 czerwca 1921 r., w przedmiocie unormowania podstaw wymiaru państwowego podatku dochodowego i podatku majątkowego na rok podatkowy 1921.

Dz. Ust. Nr. 87, poz. 642. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z dnia 27 września 1921 r., do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 września 1921 r., w przedmiocie zmian w opo-

datkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Dz. Ust. Nr. 87, poz. 645. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 października 1921 r., w przedmiocie przedłużenia terminu wymiany, oraz zwrotu urzędowi pożyczek państwowych, świadectw tymczasowych i obligacji 5% pożyczki państwowej z r. 1920.

Dz. Ust. Nr. 91, poz. 674. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 października 1921 r., w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 stycznia 1920 roku do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r., o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych.

SPRAWIEDLIWOŚĆ I SĄDOWNICTWO.

Dz. Ust. Nr. 90, poz. 669. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat za doręczanie wezwań i zawiadomień na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

ZDROWIE PUBLICZNE.

Dz. Ust. Nr. 89, poz. 663. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3 września 1921 roku w przedmiocie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 1 lipca 1920 roku, w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia.

IV.

168.

Okólnik (Nr. 47) Wojewody do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w sprawie opału dla szkół powszechnych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że przez obojętność i opieszałość niektórych organów samorządu gmin wiejskich i miejskich szkoły nie były w porę zaopatrywane w opał, co uniemożliwiło prawidłowe ich funkcjonowanie.

Aby uniknąć podobnego stanu rzeczy w bieżącym roku szkolnym, zechce Pan Przewodniczący zwrócić się bezzwłocznie do wszystkich organów samorządowych na podległym Panu terytorjum z odpowiedniem wezwaniem w tej sprawie, w którem należy zaznaczyć, że organy samorządowe winny bez żadnego nacisku ze strony organów rządowych dbać o prawidłowe funkcjonowanie szkół i że w żadnym wogóle razie nie mogą uchylać się względnie wykonywać opieszale obowiązku pewnych świadczeń na rzecz szkół, jak w danym razie dostarczanie w porę opału.

W razie, jeżeli niektóre gminy niedostatecznie uświadomią sobie te obowiązki i w dalszym ciągu, nawet od dostarczania opału dla szkół powszechnych będą się uchylały, Wydział Powiatowy winien użyć całego swego wpływu i skorzystać z przysługujących mu uprawnień, jako instancji nadzorczej, aby te gminy zmusić do zaopatrzenia szkół w opał i nie dopuścić z braku opału przerwy w nauczaniu.

O każdym wypadku ujawnionego oporu ze strony poszczególnych gmin w wykonywaniu tego obowiązku, zechce Pan niezwłocznie zawiadomić Urząd Wojewódzki.

Warszawa, 3/XII 921 r., L, SM. 1451/III/10.

Wojewoda:
w z. (—) *Bilski.*

V.

169.

RUCH SŁUŻBOWY.

I. W Urzędzie Wojewódzkim.

A. Minister Spr. Wewn. a) zwolnił: Naczelnika Wydz. Sam. w V st. sł. D-ra Stanisława Solańskiego; starszego referenta Kazimierza Kiersnowskiego; urzęd. VII st. sł., Czesława Olechowskiego.

B. Minister Roln. i Dóbr Państwowych: a) przeniósł urzęd. VI st. sł. Stanisława Szczukę do Wydz. Roln. i Wet. na inspektora wet.

C. Minister Aprowizacji: a) zwolnił p. o. urzęd. VII st. sł. Jana Marczyńskiego.

D. Wojewoda: a) mianował p. o. urzęd. VIII st. sł. Marjana Bożydara Podhorodeńskiego; p. o. urzęd. X st. sł. Mirona Wilczyńskiego;

b) zwolnił: p. o. urzęd. IX st. sł. Helenę Boruchównę i Eugenję Zaniewską;

c) awansował: p. o. urzęd. X st. sł. Józefa Łukaszewicza do p. o. urzęd. IX st. sł.

II. W Starostwach.

A. Minister Spr. Wewn.: a) mianował: p. o. urzęd. VII st. sł. Piotra Wanko, referentem w VII st. sł. w Pułtusku; p. o. Starostę Włodzimierza Wyszkowskiego, Starostą w Ciechanowie; Jana Gadomskiego, p. o. urzęd. VII st. sł. we Włocławku; Konstantego Dreckiego p. o. urzęd. VII st. sł. w Aleksandrowie;

b) zwolnił: p. o. urzęd. VII st. sł. Władysława Buchnera w Grodzisku;

c) przeniósł: p. o. urzęd. VII st. sł. Witolda Majora z Płocka do Mławy i Władysława Tuwana ze Skierniewic do Grójca;

d) awansował: urzęd. VIII st. sł. D-ra Konrada Dynowskiego do VII st. sł. w Ciechanowie.

B. Minister Roln. i Dóbr Państwowych: a) przeniósł: p. o. ref. rol. w VII st. sł. Przemysława Stobieckiego z Rypina do Pułtuska.

C. Minister Handlu i Przemysłu: a) mianował: Kierownikiem biura inżyniera przemysłowego w VI st. sł. we Włocławku Feliksa Groberskiego.

D. Wojewoda: a) mianował: p. o. urzęd. VIII st. sł. w Łowiczu Konstantego Modlińskiego Naczelnikiem Kancel. w VIII st. sł.; p. o. urzęd. IX st. sł. w Grodzisku Jana Słabego, sekretarzem w IX st. sł.; p. o. urzęd. X st. sł. Stanisława Kulińskiego w Lipnie; p. o. urzęd. XI st. sł. Matyldę Kramm w Przasnyszu; p. o. urzęd. VIII st. sł. w Grodzisku, Wiktora Gorazdowskiego; p. o. urzęd. XI st. sł., w Warszawie, Stanisławę Rybińską;

p. o. urzęd. IX st. sł. w Przasnyszu, Zygmunta Dobka; w Makowie Bronisława Wardzyńskiego i w Płocku Adama Litwickiego; p. o. urzęd. niż. 6 st. sł. w Płocku Jadwigę Ptaszyńską;

b) zwolnił: p. o. urzęd. IX st. sł. w Rawie - Mazowieckiej, Stanisława Zielińskiego; p. o. pom. ref. rol. w VIII st. sł. w Ciechanowie, Piotra Gogolewskiego; p. o. urzęd. XI st. sł. w Warszawie, Kornelję Pierzchlewicz; p. o. ref. rol. w VIII st. sł. w Sierpcu, Antoniego Dąbrowo; p. o. urzęd. X st. sł. w Mławie, Gizelę Wańko, w Pułtusku Janinę Niewiarowską; pom. lek. pow. w VIII st. sł. we Włocławku dr. Stefana Maciejowskiego; p. o. urzęd. XI st. sł. w Warszawie Marję Niedźwiedziównę; p. o. urzęd. X st. sł. w Warszawie Stefanję Kempińską; p. o. san. wet. w Grójcu Alberta Klema; p. o. urzęd. X st. sł. w Płońsku Wacława Kozłowskiego;

c) przeniósł: p. o. urzęd. X st. sł. Witolda Mickiewicza z Aleksandrowa - Kujawskiego do Włocławka; p. o. urzęd. IX st. sł. Jana Jędraszko z Płońska do Ciechanowa i Jana Bieńkowskiego z Ciechanowa do Łowicza;

d) awansował: p. o. urzęd. X st. sł. w Ciechanowie Władysława Palmowskiego do p. o. urzęd. IX st. sł.

VI.

170.

Komunikaty Wydziału Budżetowo - Gospodarczego a) w sprawie dokumentowania rachunków za leczenie funkcjonarjuszów państwowych.

Pomimo wielokrotnych wskazówek Urzędu Wojewódzkiego, często przedkładane przez Starostwa do uregulowania rachunku za leczenie funkcjonarjuszów państwowych, uprawnionych do korzystania z bezpłatnej pomocy lekarskiej, nie są należycie udokumentowane i nie odpowiadają przepisom o organizacji pomocy lekarskiej (okólnik M-wa Zdrowia z dnia 21.V. 1921 r., Nr. V. 1565/46/21). Powoduje to kwestjonowanie przez Urząd Wojewódzki takich rachunków i zwrot ich Starostwom do uzupełnienia, co w ostatecznym wyniku wywołuje przewlekłą korespondencję, nieterminowe regulowanie tych należności, a w końcu słuszną niechęć dostawców i instytucji udzielających kredyt.

Celem usunięcia na przyszłość wszelkich w tym względzie niedokładności poleca się, ściśle stosować do przepisów zawartych w wymienionym wyżej okólniku M-wa Zdrowia Publicznego, a w szczególności przestrzegać co następuje:

I. Przy leczeniu ambulatoryjnem:

a) do rachunków przedstawianych przez lekarzy umówionych do udzielania pomocy lekarskiej winny być bezzwzględnie dołączane karty porad, usprawiedliwiające ilość wykazanych w rachunku wizyt (art. 8 przepisów); b) karty porady (art. 10 przepisów) winny być zaświadczone podpisem i pieczęcią władzy, uprawnionej do wydawania tych kart;

c) lekarz ordynujący winien zaznaczyć na karcie porady rozpoznanie choroby. datę i rodzaj wizyty (u lekarza, lub u chorego w domu); a przy wyjeździe poza obręb miasta dokładnie czas trwania wizyty, co również stwierdza swym podpisem.

II. Przy leczeniu u lekarzy specjalistów:

(art. 9 przepisów), do rachunku winno być załączone oprócz karty porady, (jak pod poz. I.) poświadczenie lekarza umówionego o potrzebie odbycia kuracji u lekarza specjalisty.

III. Przy korzystaniu z pomocy akuszeryjnej:

składane przez akuszerów(ki) rachunki winny ściśle odpowiadać wymaganiom, wskazanym pod poz. 1-szą.

IV. Rachunki aptek:

(art. 10 przepisów) umówionych do bezpłatnego wydawania lekarstw uprawnionym do tego funkcjonarjuszom państwowym, winny być usprawiedliwione załączonemi receptami i kartami zapotrzebowań, na podstawie których bezpłatnie było wydane lekarstwo. Apteki przytem obowiązane są zaznaczyć na recepcie datę wydania oraz cenę składowych części lekarstwa.

V. Przy leczeniu szpitalnem:

(art. 10 przepisów) do rachunku bezwarunkowo należy dołączać „kartę zgłoszenia“ do szpitala, wydaną przez zobowiązanego do udzielania porad lekarskich lekarza. Nadmienia się przytem, że przepis powyższy pozostaje w mocy i w tym wypadku, gdy lekarz umówiony lub lekarz powiatowy pełni równocześnie obowiązki w szpitalu wystawiającym rachunek.

VI. Sposób przedstawiania rachunków:

a) rachunki, zarówno ryczałtowe (za leczenie ambulatoryjne, szpitalne, aptek), jak i pojedyncze (lekarzy specjalistów i akuszerek) winny być zestawiane w okresach jednomiesięcznych i przedkładane Starostwu przez wierzycieli najpóźniej do dnia 15-go następnego miesiąca.

b) starostwo, po zbadaniu i poświadczeniu otrzymanych rachunków przez Pow. Urz. Zdr., prześle je w jednem ogólnem sprawozdaniu do Urzędu Wojewódzkiego, najpóźniej w terminie dwutygodniowym od daty oznaczonej do składania rachunków przez wierzycieli Starostwom, t. j. do dn. 30 każdego miesiąca.

Powyższe należy podać do wiadomości interesowanym urzędom państwowym, (policji panstw., Polskiej Żeglugi Państw., Robót Publicznych i Poczt i Telegrafów), lekarzom, szpitalom i aptekom, z zaznaczeniem, że rachunki, nieodpowiadające zawartym w niniejszem przepisom, bezwzględnie przez Urząd Wojewódzki regulowane nie będą.

Warszawa, dnia 30 listopada 1921 r.

Za Wojewodę:
(—) *Przybyszewski*, w. r.

L. BG. 105/5/I.

---

b) w sprawie opłat stemplowych od podań składanych przez inwalidów.

Wyjaśniam, że osobiste uwolnienie od opłaty stemplowej, przy podaniach, wnoszonych do Urzędów Państwowych, nie przysługuje inwalidom wojskowym.

O ile zatem niema miejsca uwolnienie przedmiotowe, przewidziane w art. 6 dekretu w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. Pr. Nr. 14, poz. 145, jak również o ile specjalne nowe ustawy, jak np. Ustawa o reformie rolnej, o zasiedleniu ziem wschodnich i t. p. nie przewiduje zwolnienia od opłaty stemplowej, wszelkie podania inwalidów podlegają opłacie stemplowej.

Warszawa, d. 2 grudnia 1921 r., L. Bb. 415/I/4.

Za Wojewodę:
(—) *Przybyszewski*, w. r.

171.

Komunikat Wydziału Rolnictwa i Weterynarji w sprawie budowy rzeźni.

Z nadesłanych do Ministerstwa Rolnictwa i D. P. kwestjonarjuszy o stanie rzeźni na obszarze Województwa Warszawskiego, wynika, że część rzeźni zupełnie się nie nadaje do właściwego użytku, a większość ich wymaga naprawy.

Mając na względzie, że należyte uporządkowanie rzeźni oraz oględzin bydła jest jednym z podstawowych warunków racjonalnej walki z chorobami zaraźliwemi zwierząt i sprawą wielkiej wagi dla zdrowia ludności, Ministerstwo zażądało usunięcia wykazanych braków, w rzeźniach i doprowadzenia ich do należytego porządku z zawiadomieniem o terminie wykonania.

W celu wykonania powyższego rozporządzenia i racjonalnego uporządkowania rzeźni, polecam p. Staroście zwołać Komisję pod przewodnictwem Pana lub jego zastępcy, w składzie powiatowego lekarza weterynarji, (a również i miejskiego), lekarza powiatowego, inżyniera - architekta, przedstawiciela wydziału odbudowy miast, delegata wydziału powiatowego i 3 przedstawicieli miejscowych władz komunalnych. W miastach wydzielonych zaprosi Pan do współudziału w komisji Prezydenta miasta, względnie tegoż zastępcy. Komisja zbada wszystkie rzeźnie w powiecie, rozważy sposoby usunięcia istniejących braków i zaprojektuje odbudowę nowych rzeźni oraz wybór odpowiedniego do odbudowy miejsca, mając przytem na względzie, że rzeźnie jako instytucje zdrowia publicznego, mające na celu dostarczenie ludności zdrowego mięsa, powinny być zbudowane według najnowszych wymagań hygieny i techniki z zastosowaniem wszelkich urządzeń, umożliwiających utrzymanie ich w należytej czystości.

Komisja, po ustaleniu niezbędnych urządzeń, wyznaczy odpowiedni termin (miesięczny lub 2-miesięczny) w zależności od rozmiaru robót, spisze swe postanowienie w formie protokółu, który wręczy p. Staroście.

P. Starosta niezwłocznie prześle protokół właściwej władzy komunalnej, celem bezzwłocznego przystąpienia do wykonania wskazanych robót z nadmienieniem, że rzeźnie niedoprowadzone do porządku będą we właściwym czasie zamknięte. Po upływie wyznaczonego terminu zarządzi Pan Starosta sprawdzenie wykonania żądanych robót przez lekarza weter., inżyniera-architekta, a w razie potrzeby i innych członków Komisji, którzy przy udziale miejscowej administracji dokonają sprawdzenia, o czem spiszą protokół.

Zamknięcie rzeźni zarządzi p. Starosta we właściwym czasie, bez poprzedniego odnoszenia się do Urzędu Wojewódzkiego. Odpisy protokółów komisji oraz zarządzeń o zamknięciu rzeźni należy niezwłocznie przesyłać do Województwa.

Zarazem wyjaśniam, że fundusze na remont i budowę rzeźni są w dyspozycji władz komunalnych, gdyż na zasadzie obowiązującego dotychczas postanowienia z dn. 7 czerwca 1866 r., umieszczonego w Dzienniku Praw, Tom 65, str. 6, fundusze otrzymywane przez kasy miejskie z opłat za ubój zwierząt, według ustanowionej taryfy, mają być przeznaczone na remont i utrzymanie rzeźni, prawo to dotyczy i małych miasteczek (t. zw. osad, oraz większych wsi). Postanow. Komit. Urządzaj. z dnia 13 marca 1870 r. Zbiór rozporządzeń rząd., T. VII.

Na zasadzie powyższego, fundusze na remont lub budowę rzeźni powinna posiadać każda gmina, w razie odmowy władz komunalnych dla braku funduszów, wydział powiatowy (Magistrat) winien zarządzić rewizję gospodarki rzeźni i wstrzymać wydatki z funduszów rzeźniczych na inne cele, polecając ściśle się stosować do obowiązujących praw i nie traktować rzeźni, jako instytucji tylko dochodowej, przysparzającej miastom dochód obracany dotychczas przeważnie na wydatki, nic wspólnego z rzeźnią nie mające.

Niezależnie od uporządkowania rzeźni pod względem technicznym, niezbędne jest utrzymanie jej w należytej czystości.

Niezbędne są w tym kierunku energiczne zarządzenia najsurowszej kary na winnych zaniedbania nie tylko sądowe, ale i administracyjne, częstokroć przewidziane w kontraktach dzierżaw rzeźni, kontrakty te na przyszłość powinny być zatwierdzone dopiero po uprzedniem piśmiennem wyrażeniu opinji i aprobaty, pod względem sanitarnym powiatowego lekarza weterynaryjnego; koniecznem jest, aby rzeźnie były często oczyszczane i myte, wszelkie zaś odpadki tak często usuwane, aby powietrze w rzeźniach było zawsze czyste i aby nie było dopuszczane tworzenie się w rzeźniach i zbiornikach cuchnących gazów, zatruwających powietrze.

Dla utrzymania rzeźni w należytym porządku, właściwa władza komunalna, wspólnie z lekarzem weterynar. ułoży regulamin prowadzenia rzeźni, określający ściśle dni i godziny uboju i oględzin zwierząt przez dozór weterynaryjny, wykaz wszelkich rzeźni, oraz zbiorników z odpadkami, które powinny być usuwane w ściśle oznaczone terminy i możliwie często, oznaczy kary administracyjne na właścicieli i dzierżawców rzeźni za niedbałe oczyszczenie rzeźni i zbiorników i t. p. przepisy, regulujące czynności w rzeźniach.

W sprawie unormowania czynności w rzeźniach zaznaczam, jeszcze o konieczności wprowa-

dzenia przy wszystkich rzeźniach ubezpieczeń zwierząt rzeźnych, wobec częstych wypadków niszczenia mięsa, a zwłaszcza wieprzowego, porażonego trychinami lub węgrami. Ubezpieczenie, uiszczone w postaci niewielkich opłat za każdą zabijaną sztukę, chroni poszczególnych właścicieli zwierząt od większych strat, rozdziela je bowiem pomiędzy rzeźników równomiernie, wobec czego, wynikłe straty stają się nieuciążliwemi.

Rozpowszechnienie ubezpieczeń jest konieczne i ze względów sanitarno-weterynaryjnych, gdyż brak ubezpieczeń zwierząt rzeźnych utrudnia wykluczanie z obrotu handlowego mięsa niezdatnego do spożycia i naraża lekarza weteryn. lub oglądacza na częste zatargi z poszkodowanymi, co może ujemnie oddziaływać na powzięcie właściwej decyzji, co do niszczenia nienadającego się do spożycia mięsa. Ubezpieczenia te zapoczątkowano dotychczas w Grójcu i Mogielnicy pow. Grójeckiego, w Białej, pow. Rawskiego i w Rypinie, pow. Rypińskiego. Wydziały powiatowe (Magistraty) winny wprowadzając tego rodzaju ubezpieczenia, działać na podstawie uchwały Sejmikowej (Rady mieskiej) i na podstawie zatwierdzonego statutu.

Instrukcja o budowie rzeźni.

Rzeźnie, należy budować w odpowiedniem oddaleniu od domów mieszkalnych, na gruntach suchych i piasczystych, nie podlegających zalewowi.

Bydynki rzeźni mają być murowane, jasne, gładkie, wyłożone warstwą cementu lub pomalowane jasną farbą olejną, podłoga powinna być nieprzesiąkliwa, łatwo oczyszczalna, do czego nadaje się najlepiej betonowa posadzka; podłogi z drzewa są niedopuszczalne.

Rzeźnie należy zaopatrywać w dostateczną ilość wody, któraby za pomocą rur dochodziła do wszystkich ubikacji rzeźni; w razie braku miejskich wodociągów urządza się wodociąg własny.

Dla płynnych nieczystości rzeźni urządza się odpowiedniej wielkości zbiorniki murowane nieprzesiąkliwe (betonowe) połączone z rzeźnią rurami cementowemi i szczelnie przykryte pokrywą; nawóz składa się w specjalnym cementowym dole. Jako filtry do oczyszczenia ścieków rzeźnianych w powiatowych i mniejszych miastach nadają się ze względu na łatwość wykonania i stosunkowo najniższą cenę filtry systemu Chambeau, składające się z 3 — 5 basenów, łączących się pomiędzy sobą za pomocą rur.

Odpadki płynne z rzeźni bezwarunkowo nie powinny być spuszczane do rzek, za wyjątkiem większych rzek, do których można skierować te płyny po uprzedniem przepuszczeniu ich przez filtry.

Dla miast powiatowych i innych miast przy budowie rzeźni zaleca się następujący rozkład i ilość wewnętrznych ubikacji:

1) Hala do rzeźni bydła rogatego,
2) Hala do rzeźni świń,
3) Lokal do oparzania świń,
4) Płuckarnia kiszek,
5) Chłodnia,
6) Oddział do sterylizacji,
7) Oddział do niszczenia mięsa z kotłem,
8) Kancelarja (lokal do oględzin mięsa),
9) Pokój dla rzezaków.

Rzeźnie powinny być zaopatrzone w odpowiednią ilość kotłów, rur, wodociągów z kranami, wind i t. p. urządzeń technicznych, umożliwiających podnoszenie i przesuwanie mięsnych tusz wózków do wywożenia nawozu.

Kancelarja powinna być należycie umeblowana zaopatrzona w mikroskop do badań mięsa, powinna mieć zapas szkieł (kompressorjum) przyrządy do sekcji, umywalnie naczynia do roztworów dezynfekcyjnych oraz szklane słoje do przechowywania ciekawych chorobliwie zmienionych organów zwierząt i t. p.

W oddziale setrylizacyjnym należy ustawić przyrząd sterylizacyjny do nieuszkodliwienia mięsa, nadającego się do spożycia. W oddziale do niszczenia mięsa ustawić odpowiedni kocioł do przygotowywania mięsa z płynami dezynfekcyjnemi lub specjalny do tego aparat.

Przy rzeźniach powinny być: domek na mieszkanie dla stróża, stajnie dla bydła i mniejszych zwierząt; rzeźnie należy ogrodzić, podwórze oraz drogę do rzeźni wybrukować.

Rozmiary rzeźni i wewnętrzne urządzenie w mniejszych miastach i osadach należy uzależnić od miejscowych potrzeb i warunków.

Warszawa, dn. 22 sierpnia 1921 r.
L. RW. 2416/8/W.

Wojewoda:
w z. (—) *Bilski.*

172.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30 listopada 1921 r. L. AD. 5680 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i związków Nr. 130 stowarzyszenie pod nazwą: „S-to Popieranie Szkoły Rzemiosł w Aleksandrowie Kujaw.".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30 listopada 1921 r. L. AD. 4274 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i związków Nr. 74 stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Młodzieży Prawosławnej w Płocku".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 30 listopada 1921 r. L. AD. 8447/I. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 129 Stowarzyszenie pod nazwą: „Związek Kupców Chrzescjan w Skierniewicach".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 30 listopada 1921 r. L. AD. 8715/I zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i związków Nr. 131 stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Myśliwskie „Sokół" w Przedczu, pow. Włocławskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 31 października 1921 r. L. AD. 4183/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 123 stowarzyszenie pod nazwą: „Związek Rzemieślników żydów w Piasecznie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 31 października 1921 r. L. AD. 7952/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 121 stowarzyszenie p. n.: „Straż Ogniowa Ochotnicza" w Rudzie, gm. Glinianka, pow. Mińsko-Mazowieckiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 listopada 1921 r. L. AD. 4481/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 124 stowarzyszenie pod nazwą: „Związek Rzemieślników żydów w Nowym - Dworze".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 16 listopada 1921 r. L. AD. 4464/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 125 stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo wspierania żydów, udających się do Jerozolimy (Ezres Jeruszulaim)" z siedzibą w Radzyminie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 30 listopada 1921 r. L. AD. 4918/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 127 Stowarzyszenie pod nazwą: „Bezpartyjny Klub Robotniczy w Płońsku".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 30 listopada 1921 r. L. AD. 4469/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. Stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Muzyczne w Płocku".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 30 listopada 1921 r. L. AD. 7005/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 117 stowarzyszenie pod nazwą: „Chrześcjańskie Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomośc m. Zakroczymia" pow. Warszawskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 24 wrzejnia 1921 r. L. AD. 4558/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 104 stowarzyszenie pod iazwą „Związek Zawodowy Piekarzy" w Rawie.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 30 listopada 1921 r. L. AD. 7879/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 133 stowarzyszenie pod nazwą: „Opieka i Wychowanie dzieci żydowskich „Chinuch Iłodym" w Płońsku.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 30 listopada 1921 r. L. AD. 8200/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 116 stowarzyszenie pod nazwą: „Resursa Obywatelska w Włocławku".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 30 listopada 1921 r. L. AD. 7167/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 134 stowarzyszenie pod nazwą: „Związek żydów Rzemieślników w Mławie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 3 grudnia 1921 r. L. AD. 5831/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 132 stowarzyszenie pod nazwą: „Związek lokatorów m. Mszczonowa".

OGŁOSZENIA.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Andrzeju Łoniewskim, właścicielu trzech parceli: Nr. 5 przestrzeni 5 dziesięcin 2220 sążni, Nr. 6— 5 dziesięcin 2165 sążni i Nr. 7 — 5 dziesięcin 2140 sążni, pochodzących z dóbr „Szumlin" lit. N., powiatu Płońskiego;

2) Mikołaju Nowackim, właścicielu dwóch parceli, oznaczonych Nr. Nr.: 3 i 4, zawierających przestrzeni po 5 dziesięcin 299 sążni każda, pochodzących z dóbr „Biskupice" lit. B., powiatu Płońskiego;

3) Piotrze Gortacie, współwłaścicielu dóbr „Lisewo", powiatu Płońskiego;

4) Feliksie Konopackim, współwłaścicielu dóbr „Charszewo - folwark", powiatu Rypińskiego;

5) Wojciechu Fadrze, właścicielu parceli Nr. 15, przestrzeni 4 dziesięciny 1766 sążni pochodzącej z dóbr „Biskupice" lit. A., powiatu Płońskiego;

6) Franciszku Murawskim, właścicielu parceli Nr. 8, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 1930 sążni, pochodzącej z dóbr „Cieszewo - Wielkie lit. B., powiatu Płockiego;

7) Michale Szarku, właścicielu parceli Nr. 11, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 7773 sążnie, pochodzącej z dóbr „Ciemniewo" lit. H., powiatu Ciechanowskiego;

8) Antonim Głąbie, współwłaścicielu parceli Nr. 6, zawierającej przestrzeni 6 dziesięcin 359 sążni, pochodzącej z dóbr „Złotowo - Koziczki" lit. C., pow. Mławskiego;

9) Karolu Walasie, współwłaścicielu parceli Nr. 1, zawierającej przestrzeni 6 dziesięcin 726 sążni; pochodzącej z dóbr „Złotowo - Koziczki“ lit. C., powiatu Mławskiego;

10) Marcinie Molasie, właścicielu parceli Nr. 21, zawierającej przestrzeni 12 dziesięcin 2130 sążni, pochodzącej z dóbr „Sadłowo“ lit. A., powiatu Sierpskiego;

11) Antonim Sadowskim, współwłaścicielu parceli Nr. 8, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 1950 sążni, pochodzącej z dóbr „Cieszewo - Wielkie“ lit. B., powiatu Płockiego i parceli Nr. 4, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 299 sążni, pochodzącej z dóbr „Cieszewo - Wielkie“ lit. C., powiatu Płockiego;

12) Józefie Mądrzejewskim, właścicielu nieruchomości miejskiej w Płocku Nr. 487;

13) Antonim Gburzyńskim, właścicielu dóbr „Wierzbówiec - Koliszewy“ lit. H., pow. Płońskiego;

14) Teofilu Rutkiewiczu, właścicielu parceli Nr. 3, pochodzącej z dóbr „Gościmino - Wielkie“ lit. A. B-b., powiatu Płońskiego, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 600 sążni i właścicielu parceli Nr. 21, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 525 sążni, pochodzącej z dóbr „Gościmin - Zawady“ lit. B., powiatu Płońskiego;

15) Adamie Wierszewskim, właścicielu parceli Nr. 1, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 992 sążnie, pochodzącej z dóbr „Osiek - Wielki“ lit. A., powiatu Sierpskiego;

16) Janie Szymczaku, właścicielu parceli Nr. 15, przestrzeni 3 dziesięciny 354 sążnie, pochodzącej z dóbr „Ciemniewo“ lit. T., powiatu Ciechanowskiego“;

17) Franciszku Kiełkowskim, właścicielu dwóch parceli, oznaczonych Nr. Nr.: 26 i 27, zawierających przestrzeni razem 5 dziesięcin 300 sążni, pochodzących z dóbr „Okrąg“, powiatu Lipnowskiego,

18) Janie Zielińskim, właścicielu dwóch parceli, oznaczonych Nr. Nr.:17 i 18, zawierających przestrzeni każda po 2 dziesięciny 1350 sążni, pochodzących z dóbr „Okrąg“, powiatu Lipnowskiego;

19) Janie Smolińskim, właścicielu parceli Nr. 2, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2025 sążni, pochodzącej z dóbr „Koziminy“ lit. F., powiatu Płońskiego;

20) Andrzeju Pawlaku, właścicielu parceli Nr. 8, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2025 sążni, pochodzącej z dóbr „Koziminy“ lit. F., powiatu Płońskiego;

21) Antonim Czarneckim, właścicielu parceli Nr. 10, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2025 sążni, pochodzącej z dóbr „Koziminy“ lit.. F., pow. Płońskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 12 czerwca 1922 r. w tymże Wydziale Hipotecznym w Płocku.

Wydział hipoteczny powiatowy w Płocku obwieszcza, że otwarto postępowania spadkowe po zmarłych:

Janie Rogulskim, współwłaścicielu osady włościańskiej Nr.: 8, 9 i 20 we wsi Węgrzynowo, gminy Święcice, oraz Abramie i Bajli małżonków Lichtensztejn, właścicielach nieruchomości Nr. 140 w m. Wyszogrodzie.

Termin zamknięcia tych postępowań wyznaczono na dzień 14 lipca 1922 r., w którym obowiązani się stawić w kancelarji rzeczonego Wydziału wszyscy interesowani.

Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku, Eugenjusz Płoski, obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Ignacym Osińskim, współwłaścicielu dóbr „Makomazy“ A., pow. Płockiego;

2) Antonim Ostrowskim, właścicielu dóbr „Oraszka“, pow. Lipnowskiego;

3) Henryku Sumlickim, właścicielu dóbr „Orszynowo“ B., pow. Płockiego;

4) Piotrze Insadowskim, współwłaścicielu dóbr „Okręg“ A., pow. Lipnowskiego.

5) Aleksandrze Michalczyku, współwłaścicielu dóbr „Zielona“ M., pow. Mławskiego.

6) Janie Urbańskim, współwłaścicielu dóbr „Osówka“ B., pow. Mławskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 28 lutego 1922 r. w kancelarji tegoż Notarjusza w Płocku.

Notarjusz Z. Ślaski w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Ludwiku Szawłowskim, współwłaścicielu dóbr „Unieck“, pow. Sierpskiego;

2) Pawle Suchockim, współwłaścicielu dóbr „Grabowo - Wielkie“ D., pow. Ciechanowskiego;

3) Jakóbie Gercu, współwłaścicielu dóbr „Łaszewo“, pow. Sierpskiego;

4) Michale i Walerji małż. Marlenga, właścicielach parceli Nr. 18, powierzchni 9 morgów z dóbr „Białyszewo“ i „Szczepanki“ A., pow. Sierpskiego;

5) Mateuszu Sobolewskiemu, właścicielu parceli Nr. 2 powierzchni 10 morgów, z dóbr „Złotowo-Koziczki“ D., pow. Mławskiego;

6) Józefie Gruszczyńskim, właścicielu parceli Nr. 39, powierzchni 6 morgów 5 prętów, z dóbr „Sadłowo“ lit. A., pow. Sierpskiego;

7) Telesforze Obidzińskim, współwłaścicielu dóbr „Przywilcz“, pow. Ciechanowskiego;

8) Antonim Dzierżanowskim, współwłaścicielu dóbr „Borowo“ lit. D., pow. Sierpskiego;

9) Szmulu - Izraelu Grübaumie, właścicielu nieruchomości w Płocku Nr. 2;

10) Kacprze Dziurlikowskim, współwłaścicielu dóbr „Zawidz Kościelny“ lit. A., pow. Sierpskiego i wierzycielu sumy 750 rubli, zabezpieczonej na dobrach „Zawidz Mały“, pow. Sierpskiego, w dziale IV pod nr. 25.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na dzień 2 marca 1922 roku w Kancelarji Notarjusza Z. Ślaskiego w Płocku.

Notarjusz A. Tyc w Płocku obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po śmierci:

1) Józefa Pilchowskiego, wierzycielu sumy 5.000 rubli i ewikcji 500 rubli — zabezpieczonych pod Nr. Nr.: 3 i 4 działu IV na dobrach „Ćwiklino“ lit. A. i B., powiatu Płońskiego;

2) Jana Cichockiego, właściciela działki gruntu

Nr. 1 przestrzeni 8 dziesięcin 2323 sążnie z dóbr „Szczawin" lit. B., powiatu Płońskiego;

3) Feliksy (Magdaleny 2-ch imion) Kozłowskiej, właścicielki nieruchomości w Płocku Nr. 139 i 140 i 138 A. B., oraz właścicielki dóbr „Felicjanów" folwark, pow. Płockiego;

4) Szymona - Tadeusza Głowackiego, właściciela parceli Nr. 4 przestrzeni 3 dziesięciny 2024 sążnie z dóbr „Dombrusk" lit. C., „Stoplin", pow. Płockiego;

5) Wandy - Barbary Frajman, współwłaścicielki dóbr „Strzegowo E.", „Strzegowo I.", „Strzegowo L." i wierzycielki sumy 7000 rb. i ewikcji 700 rb, zabezpieczonych na dobrach Ośmialowo, pow. Lipnowskiego;

6) Jana Jarzyńskiego, właściciela parceli 3 dzies. 2025 sążni Nr 34, z dóbr „Smardzewo - Kmiece vel Judyce i Smardzewo - Włosty" lit. A., pow. Płockiego;

7) Szymona Dutkiewicza, właściciela parcel Nr.: 1, 2, 3, z dóbr „Białyszewo" i „Szczepanki" lit. C., pow. Sierpskiego;

8) Mateusza Osmalak vel Osmulskiego, właściciela parcel Nr. Nr.: 13 i 14, w t-wie „Zenobin" z dóbr „Turza - Wielka" lit. A., C., E., K., M., P., G., H., R., S., T. Nr. II, pow. Lipnowskiego;

9) Szymona vel Szymsze Łaskiego, wierzyciela sumy 400 rub. i ewikcji = 1000 rb., i 2500 rb. zabezpieczonych na nieruchomości w Płocku Nr. Nr.: 10 i 11 pod Nr. Nr.: 6 i 7; sum 112 rb. 60 kop. i 507 rb 38 kop. — na nieruchomości w Płocku Nr. 8, pod Nr. Nr.: 3 i 4 i sum 320 rub i 422 rb 50 kop. — na nieruchomości w Płocku Nr. 34 i 35 pod Nr. Nr. 1 i 7, należących do zmarłego w 1/3 części; wierzyciela sum 1000 rb. i 300 rb — na dobrach „Idzikowice" lit. A. , B., D. powiatu Płońskiego, pod Nr. Nr. 21 i 22 i wierzyciela sumy 690 rb 12 k., prawa pobierania czynszu wieczystego po 105 rb. rocznie i sześciu stóp papieru wartości 9 rb. rocznie — pod Nr. 1, działu III, sum 660 rb. 52 kop., 200 rb. 520 rb., 220 rb., 382 rb., 325 rb. 25 kop., 610 rb. — pod Nr. Nr. 25, 26, 27, 28, 29, 30 i 31, oraz sum 65 rb. 16 kop., 245 rb., 245 rb., 184 rb., 126 rb., 316 rb. 80 kop., 316 r. 80 kop., 237 rb. 60 kop. i 162 rb. 36 k., — pod Nr. 22 działu IV, wszystko na dobrach „Charszewo" młyn i Sitnica, powiatu Rypińskiego.

Termin do zamknięcia tych spadków został wyznaczony na dzień 10 czerwca 1922 roku w kancelarji notarjusza ogłaszającego.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów na zasadzie tytułu wykonawczego b. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 lipca 1907 roku za Nr. 111568 w dniu 7 kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości warszawskiej Nr. 1015, należącej do sukcesorów Estery - Trany i Szyji Zelmana Izaaksonów znajdującej się w stołecznym m. Warszawie na ziemi emfiteutycznej w VII Komisarjacie Policji Państwowej przy ulicy Krochmalnej Nr. 5, składającej się z placu przestrzeni około 25.200 stóp (futów) kwadratowych, domu 2 piętrowego frontowego mieszkalnego z przybudówką w podwórzu od strony prawej z trzech oficyn po stronie lewej i trzech oficyn po stronie prawej, oficyny poprzecznej, domu pośrodku podwórza i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie Komornika Kozłowskiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona hipotecznymi długami na ogólną sumę Rub. 126.800 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 31 Sierpnia 1907 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Rub. 60.000 — czyli Mk. 1.296.000

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 129.60.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału I cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów na zasadzie tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 padziernika 1921 r. za Nr. 2548 w dniu 11 kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości warszawskiej Nr. 5157, należącej do Rotherów, Płodowskich i Zofji Michaliny Sławińskiej, znajdującej się w stołecznym mieście Warszawie na ziemi dziedzicznej w VI Komisarjacie Policji Państwowej, przy ulicy Ceglanej Nr. 7, składającej się z palcu przestrzeni 466,83 kwadratowych sażeni, domu frontowego murowanego 3 piętrowego, dwóch oficyn murowanych bocznych 3 piętrowych, oficyny poprzeczej murowanej 3 piętrowej, w drugim podwórzu oficyny murowanej 4 piętrowej z przybudówkami i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym obciążona pożyczką Tow. Kred. m. Warszawy na sumę Rb. 102.800 i hipotecznymi długami na ogólną sumę Rb. 119.817 kop. 25 i Mk. 2.710.500 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie pedług wskazanego wyżej opisu z dnia 26 listopada 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 20.000.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji 2.000.000.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału XI cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów na zasadzie tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 padziernika 1921 r. za Nr. 2548 w dniu 4 kwietnia 1922 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 11, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości warszawskiej Nr. 2910 - B, należącej do Rotherów, Płodowskich

i Zofji Michaliny Sławińskiej, znajdującej się w stołecznym mieście Warszawie w X Komisarjacie Policji Państwowej przy ul. 3-go Maja róg Czerwonego Krzyża Nr. 14 obecnie Nr. 18, na ziemi dziedzicznej składającej się z placu przestrzeni 247,75 kwadratowych sażeni, domu frontowego murowanego narożnego 4 piętrowego z przybudówkami, oficyny murowanej 4 piętrowej i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona pożyczką Tow. Kred. m. Warszawy na sumę rubli 140.500 i hipotecznymi długami na ogólną sumę Rubli 123.700 i Mk. 2,709.900 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 26 listopada 1921 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 14.000.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 1.400.000.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji wydziału XI Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

PRZETARG

Szefostwo Inżynierji i Saperów D. O. K. VIII w Grudziądzu rozpisuje Przetarg na wszelkie roboty budowlane wraz z dostawą materjałów związanych z konserwacją i zwykłym remontem wszelkich zabudowań wojskowych i przez wojsko dzierżawionych na terenie Dowództwa Okręgu Korpusu VIII, Pomorze.

Termin otwarcia ofert 20 grudnia b. r. o godzinie 12-tej

w kancelarji Szefostwa Inż. i Sap. w Grudziądzu w obecności ewent. jawiących się oferentów. Oferty należycie odstemplowane **wolno jedynie oznaczyć godłem** — a nie podpisem ubiegającej się firmy. Każda oferta składa się z dwóch opieczętowanych kopert. z których jedna zawiera właściwą ofertę podpisaną godłem. a druga nazwisko firmy.

Na pierwszej kopercie umieścić: Oferta na konserwację i remont budowlany D. O. K. VIII. Godło „ . . . . . .“ a na drugiej kopercie wypisać tylko godło.

Nadmienia się, że wyżej wymienione **prace na przeciąg roku 1922 oddaję się** na podstawie oferty **tylko jednej firmie** — wobec czego wszelkie inne propozycje w ofercie uważać się będzie jako nieważne.

Celem wypracowania szczegółowych ofert przez ubiegających się wyłożone będą przepisy techniczne i warunki wykonania robót począwszy od 5 grudnia b. r. w godzinach urzędowych w kancelarji Szefostwa, gdzie także udzielane będą wszelkie potrzebne informacje.

Szefostwo Inżynierji i Saperów D. O. K VIII w Grudziądzu, L. 443 z dnia 28.XI.21.

PRZETARG

W drodze submisji mają być wydane oddzielnie następujące roboty:

1) **Kompletne rozebranie hangarów Nr. 17, 21, 33, 38 i 3 baraki z blachy falistej razem 64135 m.^{3} zabudowanej pojemności na Stacji Lotniczej w Grudziądzu.**

2) **Kompletne postawienie powyższych objektów w Dęblinie z uwzględnieniem dostaw wszelkich brakujących materjałów.**

Szczegółowe Oferty należycie ostemplowane na powyższe prace złożyć należy w zapieczętowanych oddzielnych kopertach z napisem:

1) Rozebranie hangarów na Stacji w Grudziądzu.

2) Postawienie hangarów z Grudziądza w Dęblinie w kancelarji Szefostwa Inż. i Sap. D. O. K. VIII w Grudziądzu do dnia 15-go grudnia b. r. o godz. 11 przedpołudniem, poczem w obecności oferentów nastąpi otwarcie ofert. Celem wypracowania szczegółowych ofert przez ubiegających się o powyższe prace wedle wskazówek Szefostwa Inż. i Sap. można odnośne budynki od dnia 26 listopada b. r. w godzinach urzędowych od 8½ — 15-ej oglądać i pobrać pomiary na miejscu za poprzedniem zgłoszeniem się w kancelarji Szefostwa Inż. i Sap. w Grudziądzu, gdzie także przeglądać można szczegółowe warunki i przepisy techniczne.

Dow. Okr. Korp. VIII w Grudziądzu, Szefostwo Inz. i Sap. L. dz. 375 dnia 23.XI 1921 r.

SPROSTOWANIA.

W okólniku Wojewody (Nr. 40), umieszczonym w Dzienniku Urzęd. Wojew. Warszawskiego Nr. 10 pod poz. 162 prostuje się, co następuje:

1) na str. 177, druga szpalta, wiersz 11 od góry, po słowie „innych“ zamiast przecinka ma być średnik.

2) w tej samej szpalcie w 4 wierszu z dołu, zamiast „także“, ma być „każde“.

3) na str. 178, pierwsza szpalta, wiersz 25 z dołu, zamiast „doręczać“, ma być „dołączać“.

4) w szpalcie drugiej (str. 178), wiersz 15 z góry, zamiast „obowiązująco“, ma być „obowiązujący“.

5) wiersz 21 z góry, zamiast „od“, ma być „o“ (rekwizycji).

W Nr. 9 Dziennika Urzędowego Województwa Warszawskiego z dnia 30 września 1921 r. na str. 166, w obwieszczeniu o otwartym spadku po Karolu Gronczewskim vel Grąbczewskim, nazwa dóbr mylnie została wydrukowana „Mieszczle“, a powinno być „Mieszczk“ lit. A., co się niniejszym prostuje.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22. № 15981. 13. XII 21.